

Rusija. — V Rusiji nameravajo uvesti dohodninski davek. Pomanjkanje denarja prisililo je finančno ministerstvo do tega, da se vpelje novi davek. Na Ruskem je svoje dni že bil dohodninski davek, ki se je pa potem odpravil, ker ni bila potreba. Zopetna uvedba tega davka je prav pametna misel, kajti zdaj mora itak kmet vsa bremena nositi, zakaj bi jih torej tudi kdo drugi ne.

Grki v Bolgariji. — Novi Bolgarski šolski zakon določuje, da ima učitelje imenovati vlada. Grki v Rumeliji se torej boje, da se ne bi po grških šolah nastavliali bolgarski učitelji, ki bi izpodrivali grščino. Grške občine poslale so v tej zadevi že v Sofijo pritožbo in tudi grški poslanik potegnil se je že za bolgarske Grke. Pomagalo menda vse nič ne bo, kajti bolgarska vlada ima očitno namen izpodriniti grščino iz šol.

Obrtnija.

Bolgarska razstava.

III.

Na razstavi v Plovdivu se gledalcu predstavlja vsa Bolgarija. Bolgarska razstava je namreč v pravem pomenu narodna. Na njej so obilo zastopani vsi okraji. Lahko rečemo, da se dobi redko kje kaka razstava, ki bi tako živo in skupno predstavljala obraz kacega naroda. Seveda so razstave drugod morda lepše in sijajnejše, ali tako v celoto pa kulture narodove vendar ne predstavljajo, kakor jo razstava v Plovdivu. Večinoma so se je udeležili le domačini. Le za posamične stroke je bila razstava odprta tudi za tuje izdelke. Ti tuji izdelki pa vendar razstavi še ne jemlje narodnega značaja.

Ta razstava ima biti začetek in podlaga bolgarskemu narodopisnemu muzeju. Priznati moramo, da je to lep začetek. Koliko predmetov se bode lahko izročilo muzeju. Ta muzej bode po tem marsikaj ohranil, kar bi se sicer poizgubilo. Posebno je potreben muzej za ohranjenje narodnih noš. V tem oziru je razstava posebno bogata. Komisija za razstavo je posebno skrbela, da dobi narodne noše iz vseh krajev dežele in to ne le sedanje, temveč tudi starejše narodne noše. Posebno je v tem oziru dobro zastopan trnski okraj. Razstava noš je posebno zaradi tega zanimiva, ker ni zlepa dežele, kjer bi bilo toliko različnih noš, kakor Bolgariji. Vsak okraj, da vsaka vas ima svoje posebnosti, posebno ženske noše so kaj različne. Drugače se nosijo žene, kakor dekleta, drugače možje, kakor mladeniči. Nekatere teh noš so jako stare, po več stoletij. Bolgar se je do zadnjega časa trdo držal svoje narodne noše, le poslednja leta je semtertja posebno blizu mest začel udomačevati se tuji okus.

Moški nosijo skoro po vsej Bolgariji črne kosmate nizke, na vrhu plosknaste kape. Črni lahki kalpaki v mestih so pravo za pravo, kakor se na razstavi lahko prepričaš, le neka finejša posnema teh kmetskih kap. V južni Bolgariji, kjer so se bile bolj udomačile turške navade, nosijo tudi črne turbane. V nekaterih zapadnih krajih pa majhne živo rudeče kape, kakoršne nosijo otroci po vsej Bolgariji. Jopiči in pa široke hlače nosijo

navadno od temno-rujavega sukna, ki se imenuje aba. Pri Vidinu, okrog Sofije in pri Trnu pa nosijo belo obleko in jako ozke hlače. Okrog pasu nosi Bolgar navadno več metrov dolg volnat povoj (pas), v katerega gubah nosi seboj razne stvari. Gorjanci nosijo debele volnene nogovice (čorape). Bolgarska obutev so pa opanke.

Bele srajce so po rokavih in na prsih prešite z največ rudečimi okraski. Ti okraski so jako umetno delo in kažejo okus bolgarskega ženstva, ki te stvari izdeluje. Vsaka posamična vas ima drugačne okraske. Tako, da pravi veščak spozna po srajci, iz katerega kraja je kdo doma. Ob šivih je bolgarska okrašena obleka z raznimi vrvicami.

Obrtnijske raznoterosti.

Pocinkovana pločevina. Preiskave so pokazale, da je pocinkovana pločevina (pleh) mnogo trajnejši nego pokositrena. Poslednje se mnogo poprej loti rja. Pocinkovana pločevina pa baje ni dosti slabša od cinkaste, v nekaterih ozirih jo pa prekosi, ker se tako ne razteguje in krči ob različnem vremenu.

Razstava v Levovu. Dne 30. avgusta se je otvorila stavbeno-obrtna razstava v Levovu in bode trajala do 20. t. m. Razstava je dobro obiskana in za stavbenike jako poučna.

Važna iznajdba. V Green Pointu na Long Islandu je Tamar S. Crane v zvezi z dr. E. Bratfordam postavil stroj, ki reže iz orehovitih in drugih hlodov deske, tudi najtanje, ne da bi naredil kaj žaganja. Ta stroj se je popolnoma bobro obnesel.

Kmetijstvo.

Črtice za čebelarje.

IV.

Velike sovražnice čebel so ose. Rade se prikradejo v panjeve, da si naberejo in se najedo medú, pa tudi čebele same pomore in je odneso v gnezdo mladini za hrano. Ker je osa jako gibčna, uide čebelam, ako jo preganjajo. Zdravo čebelo osa sicer redkokrat zmaga. Največ čebel ose pokončajo na paši. Omami osa najprej čebelo s pikom. Ose rade napravijo svoje gnezdo blizu ulnjaka in hodijo potem ropat v ulnjak. Taka gnezda uničiš s tem, da jih poliješ z vročo vodo in ali pa dobro prekadiš. S tem ne koristiš le čebelarstvu, temveč vsemu kmetijstvu. Posebno se priporoča pomladi pobijati ose, ker s tem se uniči cela kolonija, če se pomladi jedna osa ubije.

Nevarnejša za čebele kakor osa je pa sršen, kateri z medom obložene čebele zavratno napada in jim stare prsi. Večkrat se priklati v panjeve, da čebelam ropa med. Ker se mlada sršenova zalega živi posebno z mrtvimi čebelami, lahko v panjih sršeni napravijo veliko škode, ako se čebele zjedinjene ne upro. Zatorej njih gnezda na vse mogoče načine razdiraj in zlasti pomladi uničuj njih babilice. Dobro je, če pred panj postaviš steklenice, na pol napolnjene s pivom, kateremu se pridene kavino zličico medu. Čebele ne gredo v take steklenice, ker je jim